

Tuấn Minh có một ước mơ, đó là lập ra
một vương quốc trò chơi.

Trong vương quốc đó chỉ toàn trẻ con, không có người lớn. Ở đó, mọi người có thể tự do tham gia đủ kiểu trò chơi mà không bị các phụ huynh nhắc nhở vì chơi quá lâu.

Oa! Thế này thích quá! Mình sẽ tha hồ xếp hình Lego, xây tường thành, cùng các bạn chơi miết tới khi trời tối mà chẳng bị ai quản hết... Tuấn Minh cứ thế đắm chìm trong trí tưởng tượng của mình. Cậu còn lập hẳn thời gian biểu, gọi là “Lịch Vui Chơi”.

Sau khi lập xong, cậu háo hức mang cho cô bạn Yến Nhi thân thiết.

“Oa! Nhiều trò chơi hay thế, thích thật đấy! Nhưng mà...” Yến Nhi băn khoăn: “Các việc như ăn cơm, đi ngủ, đi học sao không được viết vào trong Lịch Vui Chơi nhỉ?”

Bị hỏi bất ngờ, Tuấn Minh bối rối, không trả lời được. Cậu ngẫm nghĩ giây lát rồi viết thêm vào Lịch Vui Chơi các việc mà Yến Nhi nói.

